

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udstyret

Citation: Hertz, Henrik: "Udstyret", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09\\_lev-shoot-workid68274.pdf](https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid68274.pdf) (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

## Udstyret.

(1835.)

Hil sidde I Kræmmere, store og smaa!  
Hil sidde I Kjøbmænd bolde!  
Vil Gud, da sætter jeg snarlig Bo,  
Og agter mit Bryllup at holde.

Saa købe vi ind for Huus og Gaard  
Hvad Himlen vil os beskjære.  
Thi er jeg kommen til Eders Boder  
Alt med min Hjertenskjære.

Saa have vi sørget for Fadebuur,  
For Kjøkken og Kjælder behænde.  
Nu skulde vi tænke paa Høienloftssal,  
Hvis Gud det saa vilde vende.

153

Saa have vi købt os Dug og Disk  
Og Maal i Tønder og Skjæpper -  
Hr. Høier! I er en veltænkende Mand,  
I vise mig vævede Tæpper.

I vise mig Tæpper af liflig Lød,  
At bredes paa Høienlofts Tilje.  
De være virked' med Rosensblad,  
Med Tymian og med Lilie.

Fremmerst i Flok gaaer adelig Mand,  
Og strunk han sidder paa Tofte.  
Sidst man tænker paa nedrige Stand,  
Der skjules af ydmyg Koste.

Jeg købte mig Silke, jeg købte mig Fløil,  
Og Hermelin til Belægning.  
Nu skulde vi tænke paa nedrige Stand,  
Paa Lemmernes Underbedækning.

Den Sommerdag blid man klæder sig let,  
Men varmt under Frostens klare.  
Hr. Feyerskou sidder bag bonede Disk,  
I vise mig uldne Vare.

154

I vise mig strikkede Trøier af Uld,  
Og retskafne jydskes Socker.  
I vise mig Strømper for Jomfru-Fod  
Og Svanebaier til Klokker.

Saa have vi købt for Huus og Gaard  
Hvad Menneskets Hjerte forlanger.  
Min elskede Brud! gak ind med mig,  
Jeg flyer Eder gyldne Spanger.

Om Halsen jeg lægger en Perlerad  
Og om Eders Arm Braceletter.  
Og i Ebers Haar, mit blomstrende Liv,  
Jeg kunstige Roser fletter.

- Dagen holder og Sol gaaer ned,  
Og Kræmmeren Boden lukker.  
Træd ind, min Elskede, nær herved,  
At see paa de slettede Vugger.

Allerkjæreste min, og rødm kun ei,  
Og skot kun ikke tilside!  
Haabet beskjemmer aldrig en Mand;  
Han tænker paa Alt itide.

155

- Dagen holder og Sol gaaer ned,  
Og Skyggerne vorde saa lange.  
Nu mærker man ei til Menneskets Dont  
Og ei til Fuglenes Sange.

Aftenen glider saa sagte ned.  
Nu nærmes Natten den blide.  
Min Hjertenskjære, saa trøst jeg gaaer  
Til Hjemmet ved Eders Side.